A°. 1832. N°. 82.

De uitgave van deze Courant geschiedt des Woensdags en Zaturdags, bij de GEZUSTERS SERRES. Het abonnement is ƒ 9,95 per Jaar.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG, DEN 13den OCTOBER.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 12 October 1832.

De Algemeene Secretaris maakt bij deze bekend, dat op heden, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal is genomen de navolgende Resolutie:

»Gelet op het gevaar hetwelk deze »Volkplanting bedreigt, dat de *Cholera »Morbus* of *Aziatische Braakloop* alhier »uit de naburige Engelsche Koloniën zal »kunnen worden aangebragt.

»Gezien art. 32 en 33 van het Reglement »op het beleid der Regering, het Justitie- »wezen, den Handel en de Scheepvaart »voor de kolonie *Suriname*, krachtens »welke twee artikelen, de handel en de »vaart op- en van de kolonie *Suriname* »niet anders zal mogen geschieden dan al- »leen uit- en naar het Moederland, met »uitzondering alleen onder zekere bepalingen »van de Noord-Amerikanen en de ingeze- »tenen der Nederlandsche West-Indische »Eilanden.

»Heeft goedgevonden en verstaan:

»Te bepalen en vast te stellen, dat »gelijk zulks reeds bij onze Resolutie, dd. »20 Julij ll., n°. 652, betrekkelijk de »overige Rivieren en Kreeken dezer Kolo- »nie is bevolen, zoo ook geene Schepen of »Vaartuigen onder Engelsche Vlag, in de »Rivier *Suriname*, onder welk voorwendsel »ook, zullen mogen binnenkomen, neen, »maar onmiddelijk (met uitzondering alleen »van de Koninklijke Engelsche Oorlogs »Vaartuigen) zullen worden afgewezen."

Strekkende deze aankondiging om elk en een iegelijk wien zulks mogt aangaan, met den inhoud dier bepalingen bekend te maken.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 12de October 1832.

Bij het op te rigten *Quarantaine-Hospitaal*, voor het aanwenden van Dampbaden, eenige *Geweerloopen* zonder Staartschroeven benoodigd geweest zijnde, heeft de Heer J. H. BRINKMANN, *Ingezeten* dezer Kolonie, zoodra zulks ter zijner kennis was gekomen, een twaalftal dier Geweerloopen *kosteloos* aan den fungerende Controleur Generaal der Financiën aangeboden, welke dezelve heeft aangenomen en deswege namens het Gouvernement deszelfs *dank* aan den Schenker betuigd.

Wordende van dit blijk van hulpbetoon en belangstelling in de door het Gouvernement te nemen maatregelen, mits deze loffelijke melding gemaakt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 12 October 1832.

Zijne Excellentie de Generaal Majoor, Gouverneur Generaal, met uitbreiding der bestaande maatregelen tot afwering van de *Cholera Morbus*, bij Gouvernements Order, dd. 6 October ll., n°. 221, hebbende bepaald, dat tot wederopzeggens toe, aan geene Schepen of Vaartuigen van welken aard, onder welken Vlag dezelve dan ook varen (Visschersbooten en Corjalen NIET uitgezonderd), volstrekt onder geene voorwendselen hoegenaamd zal veroorloofd worden, ten zij op daartoe door den Gouverneur Generaal te verleenen speciale autorisatie, om binnen te varen of aan te doen:

a. De Rivier *Marrowijne*;
b. De Rivier *Sarramacca*;
c. Het Neder-District *Nickerie*;
d. Het Opper-District *Nickerie*;
e. De Kustboogswinds van de Rivier *Suriname*;

zoodanig, dat de éénige toegang tot deze Kolonie, de Post *Braamspunt* zal zijn.

Zoo heeft de ondergeteekende, als daartoe gemagtigd, de Eer zulks door deze, ter kennisse van het Algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 24sten September 1832. Weduwe MARCUS SALOMON SAMSON qq., Boedel M. S. SAMSON, aan MARIA van JULIAANS, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Gravenstraat*, bekend onder Lr. D. N°. 51.

Den 29sten dito. TH. BUTLER PARRY qq. Boedel WILLIAM FRASER, aan JOHN BENT, van de Plantaadje *l'Esperance*, cum annexis, gelegen aan de rivier *Suriname*.

Den 2den October. Executeuren van den Boedel M. A. SALOMONS, aan J. J. BENNERNAGEL, van het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat*. Lr. A. N°. 37.

Idem. HENRIETTA FREDERICA WALREE, geb. MEIJNE en WILLEM FRANCISCUS MEIJNE, aan AMADIO FRANCHINO RICHIARDI, van het Erf met de daarop staande Gebouwen, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, Lr. A. N°. 121.

Den 5den dito. Mr. E. L. BARON VAN HEECKEREN, aan VAN WEST & DE HART, van het Erf, gelegen aan de *Waterkant*, bekend onder Lr. C. N°. 120.

Den 6den dito. REGINA van BOUER en LAURENS FRANCOIS van DOMPIG, aan SIMON FREDERIK DOMPIG, van de Plantaadje *Saphir*, gelegen aan de rivier *beneden Commewijne*.

Den 8sten dito. AMIMBA van HANEKROTH, aan JUNA van COJO van ROEPEL, van een gedeelte van het Erf, gelegen aan de *Groote Dwarsstraat*, Lr. D. N°. 702.

Den 10den dito. C. D. KONING, aan M. J. ASMUS, nom. ux., van de helfte van het Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, aan de *Groote Rijweg*, bekend onder Lr. A. N°. 5.

Paramaribo, 11 October 1832.

De Secretaris van het Gemeente Bestuur,
WENTHOLT.

. ONDERTROUWD:
A. J. H. BERTHOUD
EN
C. C. E. WEISSENBRUCH.
PARAMARIBO, 12 October 1832.

☞ De reeds bij vorige Couranten geannonceerde Verkoop van de PLANTAGIE *CORISANE*, met de daartoe behoorende *zes* koppen SLAVEN, zal alsnu plaats hebben op den 23sten dezer, 's namiddags om *vier* uren, ten Huize van den ondergeteekende, alwaar de Slaven 4 dagen vóór den Verkoop, ter bezigtiging zullen zijn.

Paramaribo, 12 October 1832.
J. E. LYONS,
Vendumeester.

. Ter dezer DRUKKERIJ zijn te bekomen: Best Velin Postpapier, ordinair formaat; best Velin Rouwpapier met zwarte randen, groot formaat; ordinair uitgesneden en onuitgesneden Schrijfpapier, enz.

NIEUWSTIJDINGEN.

Uit het KAMP BIJ OIRSCHOT schrijft men van 31 Julij als volgt:

Het schoonste weder begunstigde het voor ons zoo lang gewenschte feest, van onzen geliefden en geëerbiedigden Koning alhier te zien; alle voorbereidselen waren gemaakt om Zijne Majesteit luisterrijk te ontvangen; Neêrlands vlag, wimpels van Neerlands geliefdste kleur, wapperden van tenten, keukens en van de reijen der achter het Kamp geplaatste logementen en loodsen; duizende van elders toegestroomde, in prachtige rijtuigen gezeten dames, maakten dit tot een nationaal feest, waaraan beide standen deel namen. Ten 10 ure rukten de troepen de legertenten uit en schaarden zich op de Heide in linie, tusschen Oostbeers en Best, eene uitgestrektheid van meer dan een half uur beslaande. Ten 11 ure kwam Zijne Majesteit, vergezeld van den Prins Veldmaarschalk Opperbevelhebber van het leger, Prins *Frederik* der Nederlanden, de drie Prinsen, Zijne Hoogh. *Bernhard* Hertog van Saxen-Weimar, vergezeld van Prins *Willem*, 1ste Luit. bij de 17de Afdeeling en bij Z. H. gedetacheerd, de Luitenant-Generaal *Constant de Rebecque*, de Generaal-Majoor *des Tombes*, en verder een aanzienlijke staf van onderscheiden wapenen. Z. M. werd met een verdoovend gejubel ontvangen; *leve de Koning! leve de Vader des Vaderlands! Vader* WILLEM *leve!* daverde door de gelederen en kaatste terug op de aanschouwers, welker gejuich zich vermengde met dat der gewapenden; het veldmuzijk ving het geliefde *Wilhelmus* aan; Z. M. inspekteerde de troepen met zijne gewone minzaamheid, teed langs de gelederen.. en *voorwaarts! voorwaarts!!* klonk het heinde en verre. Na dat de troepen voor Zijne Majesteit hadden gedefileerd begaf Hoogstdenzelven zich naar de tent van den Prins Veldmaarschalk, alwaar een prachtig déjeuné voor Z. M. was aangerigt; alle Generaals en Hoofdofficieren, welke Z. M. vergezelden, behoorden tot de genoodigden, alsmede den Heer Luitenant Generaal *Meijer*, Opperbevelhebber, de Kolonel *Stoecker* der eerste brigade, de Kolonel *Sprenger* der tweede brigade kom-

manderende de staf der derde divisie, de Kolonels en Kommandanten der onderscheidene Afdeelingen, Hoofdofficieren der battaljons, enz.; drie tenten konden naauwelijks de genoodigden bevatten; het muzijk der 13de en 17de Afd. speelden gedurende het feestmaal, door den Veldmaarschalk Zijne Majesteit aangeboden. Aan tafel stelde de Prins van Oranje de gezondheid onzes geërbiedigden Konings in, en voegde daarbij: »*dat hij, Veldmaarschalk, instond voor de dapperheid, gehechtheid en liefde van het Leger voor Z. M. den Koning en het lieve Vaderland, dat, moest andermaal het zwaard getrokken worden, men zoude zegevieren of sneuvelen.*" Met zigtbare aandoening beantwoordde de Koning dezen toast; »*Ik ben er trotsch op,*" zeide Z. M. »*en voel mij hoogst gelukkig mij aan het hoofd van een Volk geplaatst te zien van welks volharding, moed en trouw het late nageslacht met roem gewagen zal; ELKE STAND heeft bijgedragen, dat ik met fierheid er op mag bogen, KONING van dit reeds sints eeuwen beroemde VOLK te zijn; met het volste vertrouwen reken ik ook op mijn dapper Leger, op mijne Zonen en Kleinzonen, op allen: Gods beste zegen ruste steeds op hen, welke voor eene regtvaardige zaak strijden.*" Deze woorden, met zoo veel gemoedsbeweging uitgesproken, lieten eenen diepen indruk op de genoodigden na, en weinige oogenblikken daarna gingen zij door het Kamp van mond tot mond.

In den avondstond nam Zijne Majesteit afscheid, ieder een vriendelijk woord toesprekende: »*zie ik mijne Zonen en Kleinzonen heden avond nog in Eindhoven,*" een toestemmend antwoord werd gegeven, »*en mijn lieve Kleinzoon de zeeman, vertrekt mijnheer met een brik?*" Neen Uwe Majesteit, geliefde grootvader, per linieschip, zie slechts (en hij wees op den wagen) ik vertrek met mijne broeders de Heeren Kolonels der infanterij, antwoordde de Prins.

Het vertrek des Konings en der Prinsen werd met een luid gejuich vergezeld, iedereen zag met aandoening een geliefden Koning vertrekken welke met zoo veel regt aanspraak heeft den VADER DES VADERLANDS genoemd te worden. Bij eene zeer vleijende order voor de divisie heeft Zijne Koninklijke Hoogheid de Veldmaarschalk, namens Z. M. den Koning, zijne hoogste tevredenheid aan de troepen betuigd.

Den geheelen avond door heerschte in het Kamp eene gepaste vrolijkheid, overal gejuich, overal herhaling en vertelsels van het gebeurde van den dag, versierd met bijvoeging van hetgeen de Koning tegen dezen, de Veldmaarschalk tegen genen en Prins *Frederik* tegen anderen, zoo minzaam als gepast zou gezegd of geantwoord hebben, dat de jonge Prinsen niet vergeten werden behoeft men niet te zeggen.

Gezondheid en tevredenheid heerschten alom, en overbodig zou het zijn van eenige hoe ook genaamde ongeregeldheid te reppen, zij kan niet bestaan in een Kamp, door een waardig en dapper Generaal gekommandeerd en alwaar de krijgstucht streng gehandhaafd wordt.

De *Augsb. Allg. Zeitung* berigt uit WEENEN van den 17den Julij aldus: Uit eene Hoofdstad van Noord-Duitschland (vermoedelijk Berlijn) schrijft de *Düsseldorfer Zeitung* als volgt: Hier gelooft men algemeen aan eenen op hand zijnde oorlog; twee legerkampen der Russen in Polen; twee groote herfstmanoeuvres die binnen weinige weken de landweer van onze Oostelijke provincien zullen vereenigen; Oostenrijk met twee vooruit-geschovene legermassa's tegen Beijeren, Zwitserland en Italie, en als voorhoede eene Bondsarmee. — dit alles zijn de kenteekenen, op welke dit algemeene denkbeeld zich grondt.

Daar de Koning van Napels weigert, de schatting aan den Keizer van Marokko langer te betalen, ziet men een oorlog met dat rijk te gemoet. Er wordt derhalve te Napels een eskader tegen Marokko uitgerust.

De PARIJSCHE Dagbladen van 31 Julij melden het volgende:

Te BREST, is den 28 Julij jl., tegen 11 uren des avonds een schitterend luchtverschijnsel waargenomen. Deszelfs plotselijke verschijning door niets voorafgaande aangekondigd geweest zijnde, verspreidde zoo in de Stad als in de haven eene algemeene ongerustheid en allerlei gissingen. Men ging zelfs zoo verre van te vreezen dat er met congravische pijlen een vreesselijke brand gesticht was. Het verschijnsel heeft zijne rigting van het Zuiden naar het Noorden genomen en is in eene wolk verdwenen, waarna men eene rommeling van eenige minuten gehoord heeft.

Te VALENCIENNES heeft men, op twee Bleekerijen, drie honderd ellen van elkander afgelegen, het volgende verschijnsel waargenomen: op beide is het linnen eensklaps zoo rood geworden als of het in bloed geweekt was geweest. Het water onderzocht zijnde, heeft men er niets in gevonden dat naar eenige bekende zuurstof geleek. Voorts is deze roode tint van zelve verdwenen na dat de Cholera in die streek opgehouden had. Een Chimist uit de stad beschouwt dit verschijnsel als het uitwerksel der dampen welke de Cholera doen ontstaan.

Voor de correctionele regtbank van PARIJS is dezer dagen te regt gesteld Mejufvrouw *Constantine Catharina Raffoux*, slechts 17 jaren oud, doch een *Steunpilaar der Vrijheid*. De Belgische omwenteling was naauwelijks uitgebroken of zij verwisselde de vrouwenmuts voor de schakot en begaf zich naar Brussel, alwaar zij onder den onvergetelijken *Pontécoulant* wonderen van dapperheid verrigtte. *Constantine* kwam te Parijs terug, met den rang van Luitenant bij de Belgische Lanciers, in een rijk uniform gedoscht, prijkende met drie ridderorden, waaronder die van den Nederlandschen Leeuw.

De baardelooze held trok alras de aandacht van de Politie tot zich; hare kunne werd ontdekt, en mademoiselle *Raffoux* beschuldigd van order-teekens te dragen, waarop zij geen het minste regt had.

Voor de regtbank heeft zij eene van buiten geleerde redevoering uitgesproken, welke een Brutus zoude beschamen; evenwel is zij tot *acht dagen* gevangenisstraf veroordeeld; nog prijkte zij met de schoone lanciers-uniform; haar verdediger, zekere Meester *Joffrés*, beweerde, dat zij hare epauletten door dapperheid in den Tiendaagschen Veldtogt gewonnen had; *la Quotidienne* zegt hierop: »Te vergeefs zocht men tot heden in de Tiendaagsche vlugt der Belgen voor de Hollanders, een roemrijk wapenfeit; gelukkig voor der Belgen omwenteling, dat zij thans de daden van mademoiselle *Raffoux* kan aanwijzen; in haar vindt Belgie een held, zonder weerga voor deszelfs Phantkéon."

Eindelijk is men op het spoor gekomen van het stelen der medailles uit de Koninklijke Boekerij. Verscheiden der dieven zijn op tien mijlen van Parijs gevat, en ten gevolge der verkregene inlichtingen is een ontslagen galeiboef, met name *Drouhin*, in hechtenis genomen op het oogenblik dat hij op de diligence wilde plaats nemen; deze mensch woonde met eene anderen uit de galei-kerker ontslagenen boef *Drauillet* genaamd, in de straat *des mauvais garçons* N°. 17bis. De politie zich derwaarts begeven hebbende, heeft er 17 staven fijn goud, 7 klompen goud en eene som van 300 francs in zilveren muntspecien gevonden. Bij gemelde dieven heeft men ook eene briefwisseling gevonden, die een gedeelte van het uit de Boekerij gestolene bij eenen horologiemaker, rue St. Aumaire, en bij diens zoon heeft doen ontdekken.

In het BELGISCHE Dagblad *Messager de Gand*, leest men dat op den 27sten Julij, een gruwelijk voorval de gemeente BURGHT in verslagenheid heeft gedompeld, zoo als hetzelve bij ieder weldenkend mensch verontwaardiging heeft gewekt!

Zie hier het geval: »In den avond van den 26sten kwam een vaartuig van Boom of van Willebroek voor anker tegenover de zoutkeet van den Heer *Kiers*, te Burght, en tamelijk nabij den oever. Het was geladen met Koolzaad, werd gevoerd door den Schipper, een grijsaard van 72 jaren en diens zoon, en was bestemd voor Antwerpen. Ten één ure des morgens kwam de schipper op het dek en begon te pompen, omdat hij vreesde dat welligt zijn vaartuig had water ingekregen.

Een *Belgische* schildwacht, tegen-over op den dijk geplaatst, schoot op den ongelukkigen schipper, trof hem in de borst en deed hem dood op het vaartuig neerstorten. Hij heeft, zegt men, *qui vive!* geroepen; en de schipper heeft hem niet gehoord, hetzij dan uithoofde zijner hooge jaren of door het gedruis zijner pomp. Op de klagten van den zoon heeft men niet anders dan met een schouder-ophalen geantwoord. De soldaat en moordenaar zelfs is naar zijn kwartier, in de *slijkhoek*, terug gekeerd, zeggende: dat hij er nog wel meer zou neerschieten."

Het onderstaande uit een redevoering van de blinde *Rodenbach* getrokken, levert een bewijs op, hoe wel het bestuur van *Leopold* zijne krijgsbende behandelen: is dit tafereel naar waarheid geschetst, dan is het waarlijk niet te verwonderen, dat de Belgen, het verblijf te Thiel boven dat verkiezen, waar zij met hun drie zonder hemd in een bed moeten liggen.

»Ik heb," zeide die welbekende redenaar, »klagten ontvangen over de inrigting der hospitalen, waarover men huivert. Ik weet stellig, dat in een der hospitalen tot drie zieken in één klein bed liggen, zonder hemd, en naauwelijks met wollen deken bedekt; en dat in twee andere hospitalen de soldaten, die aan koortsen lijden, op half verrotte, met bloed en drek bevuilde matrassen liggen...... Welligt houdt gij het voor overbodig, dat ik in deze bijzonderheden trede, ik heb ook een oogenblik geaarzeld om hier daarover te spreken. Maar ik heb mij herinnerd, dat onlangs eenige afgevaardigden eene naauwkeurige opgave gevraagd hebben van het aantal paarden, dat elk onzer Generaals op stal had, om te beoordeelen of er ook te veel geld voor fourrages wierd besteed. Mij is dat onverschillig; maar ik heb onderzoek gedaan naar de wijze, waarop onze soldaten behandeld worden, en ik heb de zekerheid erlangd, dat zelfs te Brussel, de koninklijke residentie, de soldaten van ziekenoppassers verstoken zijn, dat zij op ellendige stroo-matrassen slapen, en dat acht honderd man van een en hetzelfde regiment, na van het in eene naburige stad geleverde beddengoed gebruik gemaakt te hebben, te gelijker tijd met het schurft zijn besmet geworden. Ik kan dit des noods met bewijzen staven."

De Heer JOHN DAVIES heeft onlangs te Londen, een brood uit zaagsel gebakken ten toon gesteld; hetzelve geleek uiterlijk op het roggenbrood en de smaak zou met het boerenbrood veel overeenkomst hebben. In Frankrijk heeft men reeds eenmaal getracht, suiker uit zaagsel te trekken. Wie zou immer gedacht hebben, dat die stof nog zoo veel goeds bevatte.

BELANGRIJK BERIGT.

Wij vinden in de *Hamburger Courant*, een preservatief middel tegen de Cholera. — De Vorst LOBOWITZ, Gouverneur van Galliciën, heeft in Limburg, alwaar deze ziekte groote verwoestingen aanrigtte, deszelfs huisgezin, benevens op verschillende plaatsen, vele andere woningen, met het gelukkigste gevolg voor deze ziekte behoed, en wel op deze wijze:

Men neemt een stuk Zeemleer en snijdt dit in de vorm van een hart, 7 duim hoog en 10 duim breed, bestrijkt het alsdan met Harst van dennehout (*pitsch pine*); hierna maakt men deze pleister over koolvuur warm en legt ze op de onderbuik, zoodat de bovenste punt op de holte der maag komt. Bovendien neemt men dagelijks twee druppels Camille-olie op suiker. — Vrouwen kunnen, in plaats van het laatste, dagelijks eenige malen kruisemunt thee of suikerwerk (*bonbons*) van kruisemunt gebruiken.

Tot nog toe is er geen voorbeeld bekend, dat iemand, welke deze voorbehoedmiddelen gebruikt heeft, door de Cholera aangetast is.

11 October 1832. F.